

Arrest

nr. 98 213 van 28 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Peter J.P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoekster niet betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn van Bafut origine. U werd geboren op (...) te M.. U was traditioneel gehuwd met P. M. Y. en heeft twee kinderen met hem. Ergens in 2004-2005 verliet hij u voor een andere vrouw. U bleef achter met de kinderen en raakte hecht bevriend met een vrouw, M. K., met wie u op 21 mei 2005 een relatie begon. In mei 2009 kwam uw vriendin bij u thuis langs terwijl P. M. Y. op bezoek was om de kinderen te zien. Uw vriendin verdacht u ervan nog een relatie te hebben met P. M. Y.. Ze bedreigde u en sloeg u met een fles. U vluchtte het huis uit en werd opgevangen door burens die u naar het ziekenhuis brachten. U verbleef vijf dagen in het ziekenhuis. M. kwam naar het ziekenhuis en bleef u bedreigen. Ook uw nicht V. kwam u bezoeken en bood u aan om tijdelijk bij haar te verblijven. Na een paar dagen bij uw nicht verbleven te hebben verhuisde u in juni 2009 naar Douala om bij een vriendin, C. te wonen. Na twee maanden verhuisde u naar een eigen plek in Douala en begon u een

winkeltje waar u ondermeer kleren, handtassen en schoenen verkocht. U leerde in 2010 een vrouw, S. N., kennen waarmee u een relatie begon. Ook begon u in februari 2010 een relatie met T. C. E. om uw relatie met S. te verbergen en geen argwaan te wekken. Op 13 april 2012 werd u thuis betrappt door T. terwijl u aan het vrijen was met S.. Er volgde een ruzie waar uw burens op af kwamen. U werd door hen geslagen. Op dat moment kwam de politie langs en u werd meegenomen naar het politiestation van B.. U werd er drie dagen vastgehouden. Op zondag 15 april 2012 zei een agent dat hij u zou vrijlaten op voorwaarde dat u seks met hem zou hebben. Hij gaf u 500 Kameroense Francs en zei u naar een hotel te gaan waar hij u zou ontmoeten om betrekkingen te hebben. U ging echter naar uw vriendin C.. Samen met S. bereidde ze uw vertrek uit Kameroen voor. De 21ste april 2012 verliet u Kameroen via de luchthaven van Douala. Op 22 april 2012 kwam u in België aan alwaar u op 24 april 2012 asiel aanvraagde. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie neer van uw identiteitskaart (N° afgeleverd op 09/06/2005, geldig tot 09/06/2015), een originele geboorteakte, medische attesten in verband met verschillende aandoeningen en een attest betreffende een oogonderzoek. Voorts legde u enkele foto's voor van uw aanwezigheid bij de 'Gay Pride' in mei 2012 in Brussel."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM).

2.2. Wat de aangevoerde schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht betreft, zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de beslissing gelezen kunnen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekster, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt:

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober

2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfel over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoekster wordt gemotiveerd als volgt :

“Er dient vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking genomen kan worden.

Er dient immers vastgesteld te worden dat u de oorzaak van de door u aangehaalde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade, namelijk uw lesbische geaardheid, niet aannemelijk kan maken.

Ten eerste kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksualiteit.

Gevraagd sinds wanneer u zich aangetrokken voelde tot vrouwen stelde u dat dat in de middelbare school was en dat er enkel meisjes in de school waren en geen jongens (CGVS gehoor verslag p. 11). Gevraagd naar hoe u wist dat u gevoelens had voor meisjes stelde u dat jullie elkaar aanraakten en dat u zich anders voelde als een meisje u aanraakte (CGVS gehoorverslag p.11). Op de vraag of u zich toen als lesbische beschouwde stelt u ‘niet echt’ omdat u geen seks had maar dat jullie enkel elkaar aanraakten (CGVS gehoorverslag p. 12). Gevraagd wanneer u zichzelf dan wel als lesbische beschouwde stelde u dat dat vanaf uw (seksuele) relatie met M. was (CGVS gehoorverslag p. 12). Gevraagd of u voor uw relatie met M. u ooit aangetrokken voelde tot vrouwen antwoordde u dat u vaak terug dacht aan de middelbare school en masturbeerde in de douche (CGVS gehoorverslag p. 10). Verder in het gehoor gevraagd hoe u wist dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen stelt u dat u zich anders voelt als u met een vrouw vrijt dan als u met een man vrijt (CGVS gehoorverslag p. 10). Op de vraag hoe u gevoelens voor andere vrouwen zou omschrijven antwoordt u dat u zich beter voelt als u met een vrouw vrijt dan als u met een man vrijt (CGVS gehoorverslag p.14). Op het einde van het gehoor nogmaals gevraagd om iets te vertellen over de ontwikkeling van uw gevoelens voor vrouwen van het moment dat u in het middelbaar zat tot aan uw eerste lesbische relatie met M. antwoordde u dat u zich anders voelde als u met Patrick, uw echtgenoot, vrijde dan als u seks had met M. (CGVS gehoorverslag p. 16). Er dient vastgesteld te worden dat doorheen uw verklaringen het gevoelsmatige aspect in uw beweerde homoseksuele beleving ontbreekt en dat u homoseksualiteit telkens vasthangt aan seksuele handelingen. Uw verklaringen omtrent uw beweerde lesbische geaardheid komen bijgevolg weinig doorleefd over.

Bovendien antwoordde u op de vraag wat u voelde toen u ontdekte dat u lesbisch bent dat u er goed bij voelde en blij was, zelfs als het niet aanvaard is (CGVS gehoorverslag p. 11). Gelet op het heersende sociale stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst is het bijzonder merkwaardig dat u zich blijkbaar nooit vragen zou gesteld hebben bij uw lesbische geaardheid. Het is best mogelijk dat u zich persoonlijk goed voelde toen u uw eerste lesbische ervaring had en toen u besepte dat u lesbisch bent, maar het is weinig overtuigend dat dit gevoel niet gepaard ging met gevoelens van twijfel, angst, frustratie,...omwille van het feit dat u een geaardheid hebt die sociaal volstrekt niet aanvaard was. Dat u uw ontdekte lesbische geaardheid in dergelijke omstandigheden niet als meer problematisch zou hebben ervaren komt ook weinig doorleefd over.

Gevraagd waarom u, als lesbische, relaties met mannen had stelde u dat deze relaties dienden om te camoufleren dat u lesbisch was (CGVS gehoorverslag p. 12). Er dient opgemerkt worden dat u in 1999 trouwde P. M. Y. waarmee u twee kinderen had M. P. Y., geboren op (...) en M. K. A., geboren op (...). U was met hem samen van 2000 tot 2005. Gedurende die periode had u geen enkele relatie met een vrouw. Pas nadat uw echtgenoot u verliet begon u, volgens uw verklaringen, een relatie met een vrouw, M. K., van 2005 tot 2009. In de periode dat u naar eigen zeggen een lesbische relatie had, had u geen relatie met een man wat vragen doet rijzen bij uw bewering dat u relaties aanging met mannen om

te camoufleren dat u lesbisch was. Gezien de verregaande actie die u ondernam om te verhullen dat u lesbisch bent is het verder opmerkelijk dat u er geen probleem mee had om uw nicht V. en uw vriendin C. uw lesbische geaardheid op te biechten (CGVS gehoorverslag p.9, 10).

Verder verklaarde u dat uw moeder uw kinderen van u afnam omdat u weigerde een eed in het dorp te zweren dat u niet lesbisch (CGVS gehoorverslag p. 13). Op de vraag waarom u die eed niet aflegde stelt u simpelweg dat u dan zou liegen en dat wilde u niet doen (CGVS gehoorverslag p. 13). Het is frappant om vast te stellen dat u uw beide kinderen zomaar zou opgeven omdat u niet wou liegen over uw lesbische geaardheid terwijl u er geen enkel probleem mee had om relaties aan te gaan met mannen en kinderen te hebben om, dixit uw eigen verklaringen, te camoufleren dat u lesbisch bent (CGVS gehoorverslag p. 13).

Ook dienen er vragen gesteld worden bij uw relatie met M. K..

Gevraagd naar wanneer u een relatie begon met M. K. gaf u eerst de datum 21 mei 2009 op om die nadien aan te passen naar 21 mei 2005 (gehoorverslag p. 8). Het is opmerkelijk dat u het zo veel moeite heeft om het begin van uw allereerste lesbische relatie in de tijd te situeren. In uw spontane verklaringen gaf u aan dat M. u op die avond op whisky trakteerde in een nachtclub en dat ze u daarna met haar wagen naar uw huis bracht. U verklaarde verder dat ze de wagen voor uw huis parkeerde en dat jullie daar voor de eerste keer seks hadden (CGVS gehoorverslag p. 5). Gezien de homofobe context in Kameroen is het volstrekt ongeloofwaardig dat u openlijk, voor uw huis in B., in de auto seks gehad zou hebben met iemand van hetzelfde geslacht. Verder in het gehoor stelt u uw verklaringen bij en zegt u dat dat jullie kusten in de auto en daarna naar uw huis zijn gegaan om seks te hebben (CGVS gehoorverslag p. 8). Dit herstelt de geloofwaardigheid van uw verklaringen echter niet. Redelijkerwijs kan er van uw verwacht worden dat u als lesbische na een huwelijk van 5 jaar met een man uw allereerste seksuele contact met een vrouw duidelijk bij gebleven is. Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw relatie met M. K. aan.

Uit uw spontane verklaringen blijkt verder dat M. jaloers werd toen ze uw echtgenoot bij u thuis zag waarna ze u sloeg met een fles. U zou naar buiten gevlucht zijn en de burens zouden u naar het ziekenhuis gebracht hebben. De politie zou langsgekomen zijn na het incident en op zoek zijn naar u. Uw moeder zou gezegd hebben dat u een gruwel was omwille van uw lesbische relatie en dat u uw kinderen nooit meer zou zien. U zou na uw ziekenhuisopname in de nacht naar Douala gegaan zijn omdat de politie op u wachtte (CGVS gehoorverslag p.6). Verder in het gehoor gewezen op het feit dat u vijf dagen in het ziekenhuis verbleef maar dat de politie u nooit is komen zoeken stelt u dat ze niet zeker waren en veronderstelden dat u lesbisch was maar dat ze geen bewijs hadden (CGVS gehoorverslag p.9). Dit staat echter haaks op uw eerdere spontane verklaringen dat u gezocht werd door de politie en in het holst van de nacht B. heeft moeten verlaten.

Ook bij uw relatie met S. N. dienen een aantal opmerkingen gemaakt te worden

Gevraagd wanneer u S. N. heeft leren kennen wist u ook deze kennismaking met moeite in de tijd te situeren (CGVS gehoorverslag p. 10). Op de vraag wanneer u effectief een relatie begon met S. kwam u niet verder dan het ergens in 2010 te situeren. Gevraagd naar een meer specifieke datum gaf u aan dit niet te weten (CGVS gehoorverslag op.10). Als u gevraagd wordt wanneer u een (schijn)relatie begon met T. C. E. gaf u aan dat dit in februari 2010 was (CGVS gehoorverslag p. 10). Het feit dat u de schijnrelatie met een man duidelijker in de tijd kan situeren dan de relatie met een vrouw - iemand voor wie u gevoelens heeft - tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw relatie met S. aan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde lesbische geaardheid. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen.

Ter staving van uw asielrelaas legde u vooreerst een kopie van uw identiteitskaart en uw geboortakte voor. Deze stukken hebben betrekking op uw identiteit die niet in twijfel wordt getrokken. De door u neergelegde foto's van uw aanwezigheid op de 'Gay Pride' doen geen afbreuk aan hogervermelde bemerkingen gezien deelname aan de 'Gay Pride' volkomen vrijblijvend is en ze geen doorslaggevend bewijs vormen voor uw seksuele voorkeur.

U legde een aantal medische attesten voor waarin staat dat u lijdt aan verschillende chronische aandoeningen die een complexe en strikte medische opvolging vergen. Deze werden door u reeds voorgelegd bij een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Deze attesten houden echter geen verband met de problemen door u aangehaald in het kader van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u lijdt aan verschillende chronische aandoeningen die een complexe en strikte medische opvolging vergen (zie medische attesten in administratief dossier)."

2.6. De bevindingen van de verwerende partij hebben betrekking op het feit dat verzoekster de oorzaak van de door haar aangehaalde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade, met name haar beweerde homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk heeft gemaakt. In de bestreden beslissing wordt overvloedig gemotiveerd dat en om welke redenen (i) verzoeksters verklaringen over de ontdekking en beleving van haar geaardheid weinig doorleefd overkomen, (ii) haar verklaringen over haar relatie met M. K. niet geloofwaardig zijn, (iii) haar verklaringen aangaande de tussenkomst van de politie niet geloofwaardig zijn en (iv) haar verklaringen over haar relatie met S. N. niet geloofwaardig zijn. Deze vaststellingen zijn dus pertinent voor de beoordeling van de geloofwaardigheid en de gegrondheid van de asielaanvraag, en vinden steun in het administratief dossier, in het bijzonder in het gehoorverslag. Het komt derhalve aan verzoekster toe om ze *in concreto* te weerleggen.

2.7. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat doorheen haar verklaringen het gevoelsmatige aspect in verzoeksters beweerde homoseksuele beleving ontbreekt, en dat zij homoseksualiteit telkens koppelt aan seksuele handelingen, zodat haar verklaringen omtrent haar geaardheid weinig doorleefd overkomen.

2.7.1. In haar verzoekschrift betwist verzoekster dat haar lesbisch leven zich tot louter seksuele daden beperkt en geen emotionele dimensie heeft. Zij stelt dat zij met haar vriendin hetzelfde deed als een gemengd koppel, zonder opzichtig te zijn: zij deelden vreugde en leed, gingen samen uit en wisselden cadeau's uit, zodat de relatie niet enkel op seks gebaseerd is. Zij voegt daaraan toe dat zij nog met haar vriendin telefoneert.

2.7.2. De Raad stelt vast dat verzoeksters verweer uitgaat van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing: haar wordt niet verweten een louter seksuele homoseksuele relatie te onderhouden. Het kwetsieuze motief heeft betrekking op haar verklaringen nopens de ontdekking en beleving van haar geaardheid op zich. Desbetreffend stelt de Raad inderdaad samen met de verwerende partij vast dat hoewel uitdrukkelijk gevraagd werd naar haar gevoelens, verzoekster in haar verklaringen niet verder kwam dan de verwijzing naar seksuele handelingen, zonder meer. Op grond van deze vaststelling kon de verwerende partij genoegzaam tot de vaststelling komen dat verzoekers verklaringen over de ontdekking en beleving van haar geaardheid weinig doorleefd voorkomen. Daarbij komt nog dat verzoekster slechts gewag maakte van gevoelens van blijheid, terwijl het, gelet op het sociale stigma ten aanzien van homoseksualiteit in haar land van herkomst het niet aannemelijk is dat zij ook niet zou te kampen hebben gekregen met gevoelens van vertwijfeling, schaamte, angst of frustratie. Verzoekster betoogt dat zij wel degelijk gefrustreerd is omdat de regelgeving in haar land van herkomst homofiele relaties verbiedt waardoor zij niet samen met haar partner kan zijn, zij haar kinderen niet meer kan zien die zij noodgedwongen aan hun lot moet overlaten en zij niet naar haar land van herkomst kan terugkeren. Zij stelt dat zij haar seksuele geaardheid zoveel mogelijk proberen te verbergen heeft, wat verwerende partij bevestigt in haar beslissing. Verzoeksters verklaringen in haar verzoekschrift zijn evenwel niet meer dan post-factum-verklaringen die geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekster, op de vraag wat zij voelde toen ze haar lesbische geaardheid ontdekte, antwoordde dat ze zich goed voelde en blij was, zelfs indien het niet aanvaard was en dat zij, toen haar andermaal werd gevraagd wat zij, gezien de homofobie in haar land, dacht toen ze ontdekte dat ze lesbisch was, niet verwees naar enige frustratie: *"Het was iets wat ik goed vond. Ik kan het niet laten ik kan niet bij een man zijn. Ik verkies een vrouw boven een man ook al laat de gemeenschap het niet toe"* gehoorverslag CGVS, p 12). De verwerende partij kan ook hier worden bijgetreden dat, gelet op verzoeksters

ongenuanceerde verklaringen in het licht van de homofobe maatschappij waarin zij leefde, één en ander andermaal weinig doorleefd voorkomt. In het licht van die homofobe context is het overigens volstrekt ongeloofwaardig dat verzoekster openlijk, voor haar huis in B., in de auto seks zou hebben met iemand van hetzelfde geslacht. Verzoekster kan dan ook niet worden bijgetreden waar zij stelt dat zij haar seksuele geaardheid zoveel mogelijk probeert te verbergen. Waar verzoekster enerzijds verklaart dat zij haar seksuele geaardheid camoufleerde door een relatie te hebben met een man, maar anderzijds openlijk seks had met een vrouw, ondermijnt zij de geloofwaardigheid van haar verklaringen verder.

Verzoekster stelt thans wel dat M. romantische avances maakte in de auto maar dat zij voor het eerst seks hadden in haar huis, maar dit blijkt helemaal niet uit het gehoorverslag : verzoekster verklaarde namelijk spontaan : *“We hadden seks in de auto en toen zei ze dat we naar mijn huis moesten gaan ...”* (gehoorverslag CGVS p 5). Later bleek ze haar verklaringen bij te stellen door te zeggen dat ze kusten in de auto. Naast de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoekster er niet in slaagt eenduidige verklaringen af te leggen over haar eerste seksuele contact met een vrouw, is de Raad van oordeel dat het feit dat zij gekust zouden hebben of seks zou hebben gehad met een vrouw in een auto die voor haar huis geparkeerd stond, niet te rijmen valt met de voorzichtigheid die zij aan de dag zou hebben gelegd gezien het feit dat zij ten volle beseftte dat zij een niet-geoorloofde relatie aanging in een homofob klimaat, temeer nu verzoekster verklaarde haar geaardheid te verhullen door relaties met mannen aan te gaan. In die context moet overigens samen met de verwerende partij worden vastgesteld dat vragen kunnen worden gesteld over deze verklaring, nu verzoekster pas toen haar echtgenoot haar verliet een relatie zou zijn begonnen met M., en dit in de periode van 2005 tot 2009, periode waarin zij geen relatie zou hebben gehad met een man. Daarbij komt nog dat de inspanningen die verzoekster zou hebben geleverd om haar geaardheid te verhullen evenmin verzoenbaar zijn met haar verklaring dat haar kinderen haar werden afgenomen omdat zij weigerde onder ede te verklaren dat zij niet lesbisch was. Het is volstrekt niet aannemelijk dat verzoekster haar kinderen zou laten afnemen omdat zij niet wou liegen over haar geaardheid enerzijds, en anderzijds zij er geen probleem mee zou hebben gehad om relaties met mannen aan te gaan precies om die geaardheid te camoufleren. De volkswoede die zij beweert te vrezen indien zij zou hebben ontkend en haar stelling dat zij zou sterven als ze zou zweren dat ze niet lesbisch was, zijn loutere beweringen zonder meer en overtuigen voorts niet omdat deze verklaring strijdig is met haar eerdere verklaring dat ze niet wou zweren dat ze niet lesbisch was omdat ze een relatie had met M. en niet wou liegen (gehoorverslag CGVS, p 13).

2.8. Verder bleek verzoekster haar relaties met M. en S. maar met moeite in de tijd te situeren terwijl ze dat wel kon aangaande haar schijnrelatie met T.. Verzoekster ontkent dat ze haar relatie met S. niet in de tijd kon situeren. Over haar beweerde relatie met S. en de bevindingen van de verwerende partij dienaangaande, doet zij gelden dat uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster verklaarde dat zij in het najaar van 2009 naar Douala ging en daar haar winkel in de garage W. B. begon twee maanden na haar aankomst. Zij stelt dat zij S., die zich kennelijk tot haar aangetrokken voelde, in de winkel leerde kennen en om haar beter te leren kennen besloot S. om zelf de waren naar de winkel te brengen. Verzoekster betoogt dat de ontluikende liefde tussen twee vrouwen getuigt van een voorzichtigheid die geboden is in het land van herkomst maar ook van de emotionele dimensie van de relatie. Deze groeiende liefde, zo stelt verzoekster, houdt nog stand getuige de telefonische contacten tot op heden en loopt over een periode zodat ze niet met een bepaalde datum kan worden aangegeven. Verzoekster stelt dat zij deze periode gelet op haar verklaringen voldoende heeft gesitueerd. Samen met de verwerende partij stelt de Raad echter vast dat de uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster haar relatie met S. niet op een eenduidige manier in de tijd kon situeren. Met name antwoordde verzoekster op de vraag wanneer zij S. leerde kennen het volgende: *“(Wanneer leren kennen?) IN 2010 toen ik bij haar ging kopen. Nee... 2009. Toen ik daar ging in juni. In juni 2009 ging ik naar Douala....In het najaar 2009 leerde ik haar kennen. (Wanneer eerste keer uitgegaan?) In 2010. (Meer specifiek?) Weet ik niet maar toen zijn we onze relatie begonnen.”*, terwijl zij wel preciezer kan aangeven wanneer haar relatie met T. C. E. aanving, met name februari 2010. Waar verzoekster het telefoonnummer van S. N. vermeldt, en in de mate verzoekster hiermee zou suggereren dat de commissaris-generaal S. N. zou kunnen contacteren, merkt de Raad samen met de verwerende partij op dat niet valt in te zien hoe een telefoongesprek met verzoeksters beweerde vriendin de weinig doorleefde verklaringen van verzoekster in een ander daglicht zouden stellen.

2.9. Verzoekster legde ook niet-plausibele verklaringen af over het feit dat de politie haar zou hebben gezocht maar ze het blijkbaar niet nodig vonden om haar op te zoeken in het ziekenhuis waar ze toch gedurende vijf dagen verbleef nadat ze met een fles zou zijn geslagen door haar jaloeuze partner M., waardoor de geloofwaardigheid van haar geaardheid en haar relaas verder wordt ondermijnd. Verzoekster stelt dan wel dat een onmiddellijke arrestatie door de politie niet nodig was omdat zij niet op heterdaad was betrapt, maar herstelt daarmee niet de geloofwaardigheid van deze verklaringen, nu zij

tijdens het gehoor stelde dat ze haar niet waren komen zoeken omdat ze geen bewijzen hadden en zij thans, in haar verzoekschrift, een andere reden geeft die niet te rijmen valt met haar eerdere verklaring, en die hoe dan ook niet verzoenbaar is met het feit dat zij zelf stelde na haar ziekenhuisopname 's nachts naar Douala te zijn gevlucht omdat de politie haar zou hebben opgewacht.

2.10. Aangaande de stukken die verzoekster aan de commissaris-generaal voorlegde, met name een kopie van haar identiteitskaart en geboorteakte, foto's van haar aanwezigheid op de Gay Pride en een aantal medische attesten waarin staat dat zij lijdt aan verschillende chronische aandoeningen, die overigens reeds voorgelegd werden in het kader van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat verzoekster de beoordeling ervan door de commissaris-generaal niet betwist. De Raad neemt de motivering omtrent deze stukken integraal over.

2.11. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verwerende partij genoegzaam tot de bevinding kon komen dat verzoekster noch haar lesbische geaardheid, noch haar relaties met M. en S. aannemelijk heeft gemaakt, zodat in haren hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet kan worden aangenomen. Een verwijzing naar de situatie van de sociale groep van homoseksuelen kan dan ook niet dienstig zijn. Het motief dat betrekking heeft op het feit dat verzoekster haar nicht en haar vriendin in vertrouwen zou hebben genomen is in die optiek dan ook overtuigend, zodat verzoekster geen belang heeft bij het desgevallend gegrond bevinden van kritiek erop. Het enig middel is derhalve, voor zover het ontvankelijk is, niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS